

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.23.0003.N

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, openbare instelling, met zetel te 1000 Brussel, Keizerslaan 7, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0206.737.484,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Caroline De Baets, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1150 Sint-Pieters-Woluwe, Laurierlaan 1, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

G. R.,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Bruno Maes, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1170 Brussel, Terhulpensesteenweg 177 bus 7, waar de verweerder woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Gent, afdeling Gent, van 10 oktober 2022.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft op 7 maart 2024 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Sectievoorzitter Koen Mestdagh heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

1. Artikel 65, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan (hierna: KB van 16 maart 2001) bepaalt dat, in afwijking van artikel 64, het personeelslid zijn loopbaan kan onderbreken, krachtens de artikelen 100 en 102 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, voor het bijstaan van of voor het verstrekken van verzorging aan een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad, dat lijdt aan een ernstige ziekte, met al dan niet opeenvolgende periodes van ten minste een maand of ten hoogste drie maanden.

Krachtens het derde lid van § 2 van hetzelfde artikel wordt voor de toepassing van deze paragraaf als lid van het gezin beschouwd, elke persoon die met het personeelslid samenwoont en als familielid, zowel de bloed- als de aanverwanten.

2. Artikel 2, tweede lid, KB van 16 maart 2001, ingevoegd bij koninklijk besluit van 7 oktober 2013, bepaalt:

“Voor de toepassing van dit besluit, wordt gelijkgesteld met:

1° het huwelijk: het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning door twee personen van verschillend of gelijk geslacht die samenleven als koppel;

2° de echtgenoot van het personeelslid: de persoon, van verschillend of gelijk geslacht, met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats;

3° de echtgenote van het personeelslid: de persoon, van verschillend of gelijk geslacht, met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats”.

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat die bepaling ertoe strekt de verlofreglementering neutraal te maken met betrekking tot de levenskeuze van de personeelsleden.

3. De term “aanverwant” ziet in beginsel op de relatie die door het huwelijk ontstaat met de bloedverwanten van de echtgenoot of echtgenote.

Uit de samenhang van de voormelde bepalingen vloeit evenwel voort dat de bloedverwanten van de persoon met wie het personeelslid wettelijk samenwoont voor de toepassing van het KB van 16 maart 2001 als aanverwanten van het personeelslid moeten worden aangezien.

Het middel dat volledig berust op een andere rechtsopvatting, faalt naar recht.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiser op 682,68 euro en op de som van 24 euro ten gunste van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Christian Storck, als voorzitter, sectievoorzitters Koen Mestdagh en Mireille Delange, en de raadsheren Eric de Formanoir en Bruno Lietaert, en in openbare rechtszitting van 8 april 2024 uitgesproken door sectievoorzitter Christian

Storck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Wim Vanderputten.

W. Vanderputten

B. Lietaert

E. de Formanoir

M. Delange

K. Mestdagh

Chr. Storck

VOORZIENING IN CASSATIE

Voor: De **RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING**, openbare instelling, met ondernemingsnummer 0206.737.484, met zetel te 1000 Brussel, Keizerslaan 7,

eiser tot cassatie,

bijgestaan en vertegenwoordigd door Meester Caroline DE BAETS, advocaat bij het Hof van Cassatie, kantoor houdende te 1150 Sint-Pieters-Woluwe, Laurierlaan 1, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Tegen: De heer **G. R.**,

verweerder in cassatie.

2

Aan mevrouw de Eerste Voorzitter en de heer Voorzitter van het Hof van Cassatie,

Aan de dames en heren Raadsheren in het Hof van Cassatie,

Hooggeachte Dames en Heren,

Eiser tot cassatie heeft de eer het op tegenspraak tussen partijen gewezen arrest van het Arbeidshof Gent, afdeling Gent, van 10 oktober 2022 (2021/AG/237) aan Uw beoordeling te onderwerpen.

VOORWERP VAN HET GESCHIL

1.

Verweerder is contractueel personeelslid bij de FOD Justitie-Rechterlijke Orde. Hij is wettelijk samenwonend met de heer C. D. M..

Hij wenste 1/5^e loopbaanonderbreking te verkrijgen in het kader van medische bijstand aan de (stief)vader van zijn (wettelijk) samenwonende partner. Die aanvraag was gesteund op artikel 65, §2 van het K.B. van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan.

Nadat hem een eerste aanvraag was toegekend, werd de door hem gevraagde verlenging van loopbaanonderbreking geweigerd bij beslissing van 17 januari 2020, die naderhand werd vernietigd en vervangen door een weigeringsbeslissing van 3 maart 2020. De weigering werd als volgt gemotiveerd: *“U kan geen medische bijstand aanvragen voor uw schoonfamilie indien u niet gehuwd bent met uw partner”*.

2.

Tegen deze beslissing tekende verweerder beroep aan bij de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Aalst.

Na een tussenvonnis van 4 maart 2021, verklaarde de arbeidsrechtbank bij eindvonnis van 7 oktober 2021 de vordering van verweerder gegrond en vernietigde eisers beslissing. Volgens de rechtbank vloeit aanverwantschap niet uitsluitend voort uit een huwelijkse band, maar kan zij evenzeer voortvloeien uit de wettelijke samenwoning. Aanverwantschap voorbehouden aan het huwelijk zou volgens de rechtbank ook strijden met de gelijkstelling tussen het huwelijk en de wettelijke samenwoning.

Tegen dit vonnis stelde eiser hoger beroep in, dat echter bij arrest van 10 oktober 2022 door het Arbeidshof Gent, afdeling Gent, werd verworpen. Anders dan de eerste rechter, neemt het hof aan dat aanverwantschap ontstaat door de combinatie van huwelijk en verwantschap, maar omdat het "*huwelijk*" in artikel 2, lid 2, van het K.B. gelijkgesteld wordt met de verklaring van wettelijke samenwoning door personen die samenleven als koppel en het begrip "*echtgenoot*" gelijkgesteld wordt met de persoon waarmee het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats, oordeelt het arbeidshof dat er ook sprake is van aanverwantschap bij wettelijke samenwoning.

3.

Tegen dit arrest wendt eiser volgend cassatiemiddel aan.

ENIG MIDDEL TOT CASSATIE

Geschonden wetsbepalingen

- de artikelen 33, 36, 37 en 40 van de Grondwet
- de artikelen 2, i.h.b. lid 2, en 65, §2, i.h.b. lid 1 en lid 3, van het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan

- het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten

Aangevochten beslissing en motieven

Het bestreden arrest verklaart het hoger beroep van eiser ongegrond en bevestigt de in eerste aanleg uitgesproken vernietiging van eisers beslissing tot weigering van de door verweerder gevraagde verlenging van loopbaanonderbreking, dit na te hebben geoordeeld dat het recht op loopbaanonderbreking voor medische bijstand van aanverwanten ook openstaat aan het personeelslid dat een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd en dat de zorg wenst op te nemen van een familielid tot de tweede graad van de persoon met wie hij samenleeft, die beslissing als volgt motiverend (p. 5-6):

“5.2.

De door [verweerder] gevraagde en door [eiser] geweigerde loopbaanonderbreking wordt geregeld door het Koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan (KB van 16 maart 2001).

Artikel 65 §2, eerste lid van het KB van 16 maart 2001 bepaalt dat een personeelslid zijn loopbaan kan onderbreken voor het bijstaan van of voor het verstrekken van verzorging aan een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad dat lijdt aan een ernstige ziekte.

Artikel 65 §2, derde lid van het KB van 16 maart 2001 voegt daar aan toe dat voor de toepassing van deze paragraaf als familielid wordt beschouwd, ‘zowel de bloed- als de aanverwanten’.

[Eiser] meent dat de (stief-)vader van de heer [C.D.M.] niet kan worden beschouwd als zijnde een aanverwant van [verweerder] nu de heer [C.D.M.] en [verweerder] wettelijk samenwonend zijn en dus niet gehuwd zijn. [Eiser] stelt in zijn conclusies daarbij zeer terecht [dat] ‘aanverwantschap ontstaat door de combinatie van huwelijk en verwantschap’. Evenwel trekt [eiser] daaruit het verkeerde besluit, met

name dat bij gebrek aan een huwelijk tussen [verweerder] en de heer [C.D.M.] er geen aanverwantschap zou zijn tussen [verweerder] en de (stief-)vader van de heer [C.D.M.]. Met name gaat [eiser] in zijn beslissing van 3 maart 2020 en in zijn argumentatie voor de arbeidsgerechten voorbij aan artikel 2, tweede lid van het KB van 16 maart 2001, zoals ingevoegd bij KB van 7 oktober 2013, [waarin] wordt gelijkgesteld met het huwelijk: het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning door twee personen van verschillend of gelijk geslacht die samenleven als koppel en evenzeer wordt gelijkgesteld met de echtgenoot van het personeelslid: de persoon van verschillend of gelijk geslacht, met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats. Bij gebrek aan enige definitie van het begrip ‘aanverwanten’ in het KB van 16 maart 2001 dient bij de invulling van dit begrip rekening te worden gehouden met de voormelde gelijkstellingen van artikel 2 van het KB van 16 maart 2001. In die zin ontstaat aanverwantschap inderdaad door de combinatie van huwelijk en verwantschap, doch daarbij rekening houdende met de duidelijke tekst van artikel 2 van het KB van 16 maart 2001 die het huwelijk gelijkstelt met het wettelijk samenwonen en het begrip echtgenoot gelijkstelt met de persoon waarmee het personeelslid samenleeft als koppel. Artikel 2 van het KB van 16 maart 2001 is trouwens al even duidelijk in zijn stelling dat deze gelijkstellingen gelden voor de toepassing van het hele besluit.

[Verweerder] vroeg aldus loopbaanonderbreking in het kader van medische bijstand aan om zorg te dragen voor een ‘aanverwant’, met name de verwantschap die is ontstaan tussen hem en de heer [F.D.C.], echtgenoot van de moeder van zijn door artikel 2 van het KB van 16 maart 2001 met echtgenoot gelijkgestelde wettelijke samenwonende partner, [C.D.M.]

De argumenten zoals ontwikkeld door [eiser] druisen niet alleen in tegen de tekst van het KB, maar ook tegen de duidelijke wil van de Koning die met het Koninklijk besluit van 7 oktober 2013 houdende de invoering van artikel 2, tweede lid in het KB van 16 maart 2001 de rechten van gehuwden zoals voorzien in dit KB heeft gelijkgesteld met de rechten van de wettelijk samenwonenden.

In die zin dient het bestreden vonnis te worden bevestigd.”

Grievens

1.

Overeenkomstig artikel 65, §2, eerste lid, van het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan kan het personeelslid, in afwijking van artikel 64, zijn loopbaan krachtens de artikelen 100 en 102 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen onderbreken voor het bijstaan van of voor het verstrekken van verzorging aan *een lid van zijn gezin* of aan *een familielid tot in de tweede graad*, dat lijdt aan een ernstige ziekte, met al dan niet opeenvolgende periodes van ten minste een maand of ten hoogste drie maanden.

Krachtens artikel 65, §2, derde lid, wordt als *lid van het gezin* beschouwd, elke persoon die met het personeelslid samenwoont en als *familielid*, zowel de bloed- als de aanverwanten.

2.

Het in voormeld artikel 65, §2, derde lid, gebruikte begrip *aanverwant* wordt niet nader gedefinieerd, noch in voormelde bepaling, noch in enige andere bepaling van hetzelfde koninklijk besluit, noch in enige andere wetsbepaling, zodat daaraan zijn gebruikelijke betekenis moet worden gegeven.

In zijn gebruikelijke betekenis is een aanverwant een aangetrouwd familielid. Het verbindt een persoon met de (bloed)verwanten van zijn echtgenoot of echtgenote en met de echtgenoten van zijn eigen (bloed)verwanten. Aanverwantschap ontstaat alleen door het huwelijk, niet door de wettelijke samenwoning. Familieleden van de persoon met wie men wettelijk (of feitelijk) samenwoont, zijn geen aanverwanten.

3.

Hieruit volgt dat het personeelslid dat wettelijk samenwoont met een ander, zijn loopbaan niet kan onderbreken voor de verzorging van een familielid van de persoon met wie hij wettelijk samenwoont.

Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door artikel 2, tweede lid, van het bovenvermeld Koninklijk Besluit van 16 maart 2001, dat werd ingevoegd bij Koninklijk Besluit van 7 oktober 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan.

Overeenkomstig dat artikel 2, tweede lid, van het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001 wordt voor de toepassing van het besluit, gelijkgesteld met (1°) *het huwelijk*: het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning door twee personen van verschillend of gelijk geslacht die samenleven als koppel en met (2°) *de echtgenoot van het personeelslid*: de persoon, van verschillend of gelijk geslacht, met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats (dit laatste kan zowel een wettelijke als een feitelijke samenwoning zijn).

Uit het Verslag aan de Koning voorafgaand aan het wijzigend besluit van 7 oktober 2013 blijkt dat naast de invoering van de vierdagenweek met en zonder premie en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar, dit besluit bedoeld was om het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001 aan te passen aan de hervormingen die binnen het openbaar ambt zijn doorgevoerd inzake de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen, waaronder volgende aanpassing: *het geslachts- en levensbeschouwelijk maken van het koninklijk besluit van 16 maart 2001*.

4.

De gelijkstelling van het *huwelijk* met de verklaring van wettelijke samenwoning door twee personen die als koppel samenleven en de gelijkstelling van de *echtgenoot* met de persoon met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats, impliceert geen gelijkstelling van het begrip *aanverwanten* met de familieleden van de persoon met wie het personeelslid wettelijk (of feitelijk) samenwoont als koppel.

Dergelijke gelijkstelling heeft geen uitstaans met het voormelde doel om het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001 geslachts- en levensbeschouwelijk neutraal te maken. Bovendien zijn de artikelen 2,

8

tweede lid, en 65, §2, eerste en derde lid, van het voormeld besluit van 16 maart 2001 identiek aan de artikelen 2, §3 en 117, §2, leden 1 en 3, van het Koninklijk Besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen, in het licht waarvan het besluit van 16 maart 2001 werd aangepast. Ook die bepalingen breiden het begrip aanverwanten niet uit.

5.

Daarenboven vertonen het huwelijk en de wettelijke samenwoning te veel verschillen, zo bijvoorbeeld op het vlak van wederzijdse rechten en plichten (zie de in artikel 213 oud Burgerlijk Wetboek vervatte plicht tot getrouwheid, hulp- en bijstand, die enkel tussen echtgenoten geldt) en op het vlak van onderhoudsverplichtingen (zie de in artikel 206 oud Burgerlijk Wetboek bedoelde onderhoudsplicht ten aanzien van schoonouders, die ook enkel voor echtgenoten geldt), om aan beide categorieën dezelfde sociale rechten te verlenen zonder uitdrukkelijke wettekst.

Het komt niet aan de rechter maar enkel aan de wetgever toe om, in functie van het doel en de gevolgen van de specifieke sociale rechten, te bepalen of zij op dezelfde wijze moeten worden toegekend aan echtgenoten als aan wettelijk samenwonenden (zie het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten, uitgedrukt in de artikelen 33, 36, 37 en 40 van de Grondwet).

6.

Uit al het bovenstaande volgt dat, bij gebrek aan uitdrukkelijke bepaling die de aanverwanten van het personeelslid gelijkstelt met de familieleden van de persoon met wie het personeelslid wettelijk (of feitelijk) samenwoont als koppel, verweerder niet kan worden toegestaan zijn loopbaan te onderbreken voor de verzorging van de ernstig zieke (stief)vader van de persoon met wie hij wettelijk samenwoont.

7.

Het bestreden arrest, dat het tegenovergestelde beslist op grond van een onwettige uitbreiding van het begrip *aanverwant* van artikel 65, §2, derde lid, van het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001 in het licht van de in

artikel 2, lid 2, van hetzelfde besluit gemaakte gelijkstelling van het *huwelijk* met de verklaring van wettelijke samenwoning tussen personen die als koppel samenleven en van de *echtgenoot* met de persoon met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats, is derhalve niet naar recht verantwoord (schending van de artikelen 2, lid 2, en 65, §2 van het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan, evenals schending van de artikelen 33, 36, 37 en 40 van de Grondwet en het daarin uitgedrukte algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten).

Toelichting

1.

Met de huidige voorziening wenst eiser aan Uw Hof de vraag voor te leggen of artikel 65, §2, van het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan in die zin moet worden uitgelegd dat de daarin bedoelde loopbaanonderbreking niet alleen open staat voor het gehuwde personeelslid dat de verzorging wenst op te nemen van een aanverwant tot de tweede graad van zijn echtgenoot of echtgenote, maar ook voor het personeelslid dat de verzorging wenst op te nemen van een familielid tot de tweede graad van de persoon met wie hij als koppel samenleeft op grond van een verklaring van wettelijke samenwoning.

Die vraag impliceert een vraag naar de uitlegging van het begrip *aanverwant* van datzelfde artikel 65, §2, derde lid.

2.

Het is alvast niet betwistbaar dat in zijn gebruikelijke betekenis, een aanverwant een aangetrouwd familielid is (bvb. de vader, moeder, broer of zus van iemands echtgenoot of echtgenote of de echtgenoot van iemands broer of zus). Aanverwantschap ontstaat m.a.w. alleen door het huwelijk, niet door de wettelijke samenwoning (zie o.m. G. Verschelden, *Handboek Belgisch personen-, familie- en relatieverogensrecht*, die Keure, 2021, p.

10, nr. 13; P. Senaeve en C. Declerck, *Compendium van het personen- en familierecht*, Acco, 2022, p. 704, nr. 2272).

Het arrest neemt dit ook aan, maar oordeelt dat voor de toepassing van artikel 65, §2, van het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001, dit begrip moet uitgelegd worden rekening houdend met de in artikel 2, lid 2, van hetzelfde besluit gemaakte gelijkstellingen, meer bepaald met de gelijkstelling van het *huwelijk* met de verklaring van wettelijke samenwoning door twee personen die als koppel samenleven en met de gelijkstelling van de *echtgenoot* met de persoon met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats (dit laatste zou ook een feitelijke samenwoning kunnen zijn). In die redenering zouden de in artikel 65, §2, bedoelde *aanverwanten* ook familieleden omvatten van de persoon met wie het personeelslid wettelijk (of feitelijk) samenleeft als koppel.

3.

Eiser meent dat die uitbreiding van het begrip *aanverwant* aan de hand van de uitgebreide begrippen *huwelijk* en *echtgenoot* niet wettig verantwoord is en evenmin strookt met de bedoeling van de wetgever.

De omstandigheid dat het huwelijk gelijkgesteld wordt met de verklaring van wettelijke samenwoning tussen twee personen die als koppel samenleven en dat de echtgenoot gelijkgesteld wordt met de persoon met wie het personeelslid als koppel samenleeft op dezelfde woonplaats, betekent niet dat ook de aanverwanten van het personeelslid automatisch gelijkgesteld moeten worden met de familieleden van de persoon met wie dat personeelslid wettelijk samenwoont als koppel.

3.1.

Vooreerst blijkt niet dat dit de bedoeling was van de wetgever. De voormelde gelijkstellingen vermeld in artikel 2, lid 2, van het besluit van 16 maart 2001 werden ingevoegd bij artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 7 oktober 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan.

In het Verslag aan de Koning voorafgaand aan dat besluit van 7 oktober 2013 wordt uitdrukkelijk gesteld dat naast de invoering van de vierdagenweek met en zonder premie en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar, het besluit bedoeld is om het koninklijk besluit van 16 maart 2001 aan te passen aan de hervormingen die binnen het openbaar ambt zijn doorgevoerd inzake de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen, waaronder volgende aanpassing: *het geslachts- en levensbeschouwelijk [neutraal] maken van het koninklijk besluit van 16 maart 2001.*

Dit doel wordt gerealiseerd door de uitbreiding van de begrippen *huwelijk* en *echtgenoot*, maar niet door een uitbreiding van het begrip *aanverwanten*. Die uitbreiding is overigens evenmin terug te vinden in het Koninklijk Besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen. Ook in dat besluit worden enkel de begrippen, *huwelijk*, *echtgenoot* (en vader) uitgebreid (zie artikel 2, §3) en wordt geen uitbreiding voorzien van het begrip *aanverwanten* waarvan sprake in de regeling van de loopbaanonderbreking (zie artikel 117, §2, leden 1 en 3).

3.2.

Dat het niet de bedoeling was om het begrip *aanverwant* van artikel 65, §2, van het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001 uit te breiden tot de familieleden van de persoon met wie het personeelslid wettelijk (of feitelijk) samenwoont als koppel, blijkt ook uit artikel 11 van datzelfde besluit, zoals gewijzigd bij artikel 6 van het bovenvermeld Koninklijk Besluit van 7 oktober 2013.

Die bepaling regelt het omstandigheidsverlof voor bepaalde gebeurtenissen, waaronder het huwelijk van het personeelslid (artikel 11, 1°) en het overlijden van de echtgenoot of echtgenote van het personeelslid of het overlijden van een bloed- of aanverwant in de eerste graad van het personeelslid of van zijn echtgenoot of echtgenote (artikel 11, 3°).

De hier gebruikte begrippen *huwelijk* en *echtgenoot* zijn uit te leggen volgens de gelijkstellingen vermeld in artikel 2 van hetzelfde besluit. De

begrippen bloed- en aanverwanten behoeven geen uitleg. Artikel 11 stelt immers uitdrukkelijk dat het gaat om bloed- of aanverwanten van het personeelslid zelf of van zijn echtgenoot of echtgenote (en de in artikel 2 bedoelde gelijkgestelde samenwonende partner). Artikel 11 breidt de in aanmerking te nemen aanverwanten aldus zelf uitdrukkelijk uit tot de familieleden van de echtgenoot van het personeelslid of de daarmee gelijkgestelde persoon met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats (die laatste uitbreiding bestond overigens reeds vóór het wijzigend besluit van 7 oktober 2013, dat in zijn artikel 11 (o.m. 3°) al sprak van het personeelslid, zijn echtgenoot en de persoon met wie hij samenleeft).

Had de wetgever dergelijke uitbreiding ook gewild voor de loopbaanonderbreking, dan had hij dat op dezelfde manier uitgedrukt in artikel 65, §2.

3.3.

Het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten verzet er zich tegen dat de rechter zelf de mogelijkheid van loopbaanonderbreking uitbreidt tot situaties die de wetgever niet uitdrukkelijk heeft voorzien, zoals *in casu* voor de verzorging van een familielid tot de tweede graad (stiefvader) van de persoon met wie het personeelslid samenleeft als koppel op grond van een wettelijke samenwoning.

De enkele omstandigheid dat in artikel 2, lid 2, van het Koninklijk besluit van 16 maart 2001, het *huwelijk* gelijkgesteld wordt met een verklaring van wettelijke samenwoning tussen personen die als koppel samenleven en de *echtgenoot* gelijkgesteld wordt met de persoon met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats, vormt hiertoe geen voldoende grondslag.

Het huwelijk en de wettelijke samenwoning vertonen immers te veel verschillen om aan beide categorieën dezelfde sociale rechten te verlenen zonder uitdrukkelijke wettekst (zie onder meer de in artikel 213 oud Burgerlijk Wetboek vervatte wederzijdse rechten en plichten van getrouwheid, hulp- en bijstand, die enkel tussen echtgenoten en niet tussen wettelijk samenwonenden gelden, en de in artikel 206 oud Burgerlijk Wetboek vervatte onderhoudsplicht jegens schoonouders, die

ook enkel op de echtgenoten en niet op de wettelijk samenwonenden rust).

Het komt aan de wetgever toe om in het licht van het doel en de gevolgen van het betreffende sociaal recht, per recht na te gaan of dit op dezelfde wijze geldt voor wettelijk (of feitelijk) samenwonende personen als voor gehuwde personen (vgl. GwH 21 december 2000, nr. 137/2000; GwH 12 juli 2001, nr. 94/2001; GwH 22 mei 2014, nr. 83/2014).

4.

Eiser is dan ook van oordeel dat bij gebrek aan uitdrukkelijke uitbreiding van het begrip *aanverwanten* in artikel 65, §2, van het Koninklijk Besluit van 16 maart 2001, de appelrechters dat begrip in de gebruikelijke betekenis dienden uit te leggen en dus niet wettig konden oordelen dat verweerder zijn loopbaan kan onderbreken voor de verzorging van de (stief)vader van de persoon met wie hij niet gehuwd is maar wel wettelijk samenwoont als koppel.

OM DEZE REDENEN,

Besluit ondergetekende advocaat bij het Hof van Cassatie, voor eiser, dat het U behage, hooggeachte Dames en Heren, het bestreden arrest te vernietigen, te bevelen dat van de vernietiging melding gemaakt wordt in de kant van het arrest, de zaak en partijen naar een ander arbeidshof te verwijzen, en over de kosten uitspraak te doen als naar recht.

Brussel, 11 januari 2023

NIET VERBETERDE KOPIE